

Alimentatie Alarm

Juridische zaken

RUBRIEK

Mr. Bob Heeren

RWV ADVOCATEN

Als een huwelijk of geregistreerd partnerschap eindigt kan partneralimentatie worden toegewezen. Alhoewel dat maar in zo'n 16% van de scheidingen ook echt gebeurt is partneralimentatie een veelbesproken onderwerp.

Ook voor ondernemers. Alleen – zo is mijn ervaring – vaak pas als het te laat is. Als de partner is vertrokken en geld wil zien.

Alimentatieplichtigen met een bedrijf zijn dan een soort schiet-schijf. De rechtbank wil de jaarstukken over de afgelopen drie jaren zien, met daarbij de aangifte Inkomstenbelasting. Zo wordt niet alleen het door de ondernemer uit het bedrijf genoten loon, maar ook dividend meegenomen. Zelfs is dan van belang van welk feitelijk bedrag de echtgenoten hebben geleefd, gefinancierd door extra opnames ten laste van het rekening-courant.

Ondernemers die gaan scheiden, worden daarvan in de regel dus niet rijker.

Al jarenlang discussieert de politiek over een nieuw systeem. Dat leek er te komen met een nieuw wetsvoorstel maar het blijft heel onzeker of dat ook een nieuwe wet wordt. Tot die tijd is het handig om de alimentatieregels van nu nog even globaal op een rij te zetten.

Wie onvoldoende inkomsten heeft of kan krijgen en gaat scheiden heeft recht op partneralimentatie. Eerst wordt gekeken hoeveel geld iemand maximaal nodig heeft voor het eigen levensonderhoud. Dat heet de behoefte. Die wordt afgeleid van het gezamenlijk netto inkomen tijdens het huwelijk. Ook de concrete uitgaven tijdens het huwelijk kunnen een aanwijzing opleveren.

Vervolgens wordt gekeken welk bedrag van die behoefte zelf kan worden verdiend. Goed nieuws voor ondernemers die alimentatie moeten betalen: steeds vaker kijkt de rechter naar de verdien capaciteit van degene die partneralimentatie wil hebben. Dus: wie kan werken en geld kan verdienen, moet dat ook doen. "Achteroverleunen" loont niet. Wie dat toch doet krijgt minder of soms helemaal geen partneralimentatie. Maar: als er (nog) jonge kinderen moeten worden opgevoed geldt die verplichting om zelf actief naar inkomsten te zoeken veel minder.

Van het bedrag van de inkomensbehoefte dat resteert na aftrek van de eigen verdiende inkomsten wordt bekeken of de andere partner (in dit geval: de ondernemer) dit kan betalen. Dit heet draagkracht. Deze wordt gevonden door van het inkomen van de alimentatiebetaler belasting, sociale premies en bepaalde schulden af te trekken. Van wat overblijft kan een percentage aan alimentatie worden besteed. We zagen hiervoor al dat het begrip "inkomen" van de ondernemer een letterlijk en figuurlijk zeer rekbaar begrip is.

Hoe langer partijen uit elkaar zijn, des te eerder neemt de rechter tegenwoordig aan dat de alimentatie kan worden afgebouwd of zelfs kan stoppen. Soms eerder dan na 12 jaar, de maximale wettelijke termijn op dit moment.

Elk geval is anders en nergens in het recht hebben emoties zoveel invloed als bij echtscheidingen. Ook dat is iets om rekening mee te houden. Ik zie soms de meest rationele en efficiënte ondernemers radicaal veranderen als ze in hun hart geraakt zijn doordat hun relatie strandt. Dan hebben ze niet alleen juridische, maar vooral ook psychologische en tactische bijstand nodig.

Wie slim is, denkt daarom na over "wat, als?"

Liever niet natuurlijk, maar voorkomen (ach .. u kent het gezegde).

mr. drs. R.P. (Bob) Heeren
advocaat en MfN-registermediator
T +31717502273
M +31651557717